

[Pia Kjærsgaard]

batterne i Folketinget. Jeg vil stadig væk vo-ve at påstå, at denne debat i bedste fald er overflødig og i værste fald faktisk skadelig, for der er i massevis af kvinder, der ikke ønsker den positive særbehandling, som nogle af Folketingets partier – vel nok flertallet – lægger op til. Og det synes jeg faktisk er skadeligt for hele kvindesagen.

Formanden:

Som tidligere meddelt slutter hr. Helge Adam Møller denne række af korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg har i denne omgang ingen bemærkninger til fru Pia Kjærsgaard, men en enkelt til taleren umiddelbart før. Det blev sagt, at den fleksible arbejdsdag var arbejdsgivernes og de borgerlige partiers særlige ønskedrøm. Det er rigtigt, det er vores ønskedrøm, men jeg tror også, det er masser af familiers ønskedrøm.

Lad mig nævne et praktisk eksempel på forskudt arbejdstid. Hvis man nu tænkte sig, at manden kunne gå på job fra 8 til 16 og kvinden fra 10 til 18 – eller omvendt, det er lige meget – hvad betød det så? Det betød, at der var 2 timer i den ene ende, hvor den ene af forældrene kunne være sammen med børnene – altså ikke skulle af sted kl. 7 om morgenen, men kunne vente til kl. halv ti med at køre dem i daginstitution – medens den anden af forældrene kunne hente dem allerede kl. 16 i stedet for at vente. Ved bare at forskyde arbejdstiden 2 timer fik dette forældrepar altså 4 timer ekstra sammen med deres børn. Jeg tror, at både faderen, moderen og børnene ville være glade ved det. Og hvis vi så også kan glæde arbejdsgiveren, er det jo en lykketilstand.

Hanne Severinsen (V):

Jeg vil gerne begynde med at fastslå, at jeg absolut ikke mener, at denne debat er overflødig. Ligestilling handler for Venstre først og fremmest om lige muligheder for mænd og kvinder, sådan at de sammen kan bære deres ansvar både for familien, for samfundet og i arbejdslivet.

Sidste år vedtog Folketinget, at regeringen skulle udarbejde og fremlægge en national

handlingsplan for arbejdet med ligestilling af kvinder og mænd. Alle ministerier har ydet deres bidrag, og af de mange bidrag kan man se, at det er godt, at arbejdet er sat i gang. Man kan ikke sige, at der foreligger konkrete resultater, men man kan se, at de fremadrettede strategier fra Nairobi har været en god igangsætter til dels at bede os om at lave en handlingsplan, dels altså at få ministerierne til at tænke sig om.

Jeg vil først kommentere ministeriernes ressortområde og dernæst ministeriernes kommentarer vedrørende deres personalepolitik. Det fremgår klart, at Arbejdsministeriet og Undervisningsministeriet er de ministerier, hvor der er afsat flest penge – og med rette. Det værste ligestillingsproblem i dagens Danmark er kvindernes placering på arbejdsmarkedet: den høje kvindearbejdsledsløshed, de mange dårligt uddannede kvinder, de store reelle lønforskelle og forskellige karrieremuligheder. Vi har ofte i Folketinget diskuteret specielt de unge kvinders erhvervsvalg, og vi har desuden diskuteret kvindearbejdsledsløsheden i forbindelse med diskussionen om flaskehalse på arbejdsmarkedet, og derfor vil jeg ikke komme nærmere ind på denne debat, men bare sige, at jeg er udmærket tilfreds med, at disse ministerier virkelig har gjort en indsats for at udarbejde forslag.

Da en del af de arbejdsløse kvinder er endt på bistandsloven, er det også nyttigt, at man har draget Socialministeriets områder ind i disse bestræbelser. Vigtigt er det, at arbejdsmarkedet i dag ikke er familievenligt, og derfor er nedsat arbejdstid noget, der vil hjælpe, men det skal kombineres med øget fleksibilitet, så enhver kan bestemme sine arbejdstider, og sådan at der bliver mulighed for børnepasningstider, der passer den enkelte. Vi skal alle blive bedre i stand til at tilrettelægge vores hverdag i overensstemmelse med egne ønsker.

Det er glædeligt, at flere og flere fædre benytter sig af deres mulighed for at få barselorlov, og i det hele taget har vi brug for, at arbejdsmarkedet bliver indrettet sådan, at både mænd og kvinder kan trappe op og trappe ned i forskellige faser af arbejdslivet.

Hvis holdningsændringen skal slå igennem, er det vigtigt, at kvinderne er med også dér, hvor politik bliver formuleret. Derfor er det glædeligt, at det forslag, vi vedtog her i Tinget sidste år om kvinders ligelige repræ-